

บทความวิจัย (Research Article)

กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์เพื่อพัฒนาทักษะการจำเรื่องคำอุปสรรคและคำปัจจัย
ผ่านวิดีโอของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 4
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
English Vocabulary Learning Strategy to Improve Memorizing Skill
with Prefixes and Suffixes through Video Activity
of the Fourth-Year Students in English Program, the Faculty of
Humanities and Social Sciences, Pibulsongkram Rajabhat University

นันท์นภัส พิชยะศุนันท์¹ สุกฤตา สิทธิวรารักษ์¹ หทัยรัตน์ นิระชน¹

และปทุมพร บุญชุม^{1*}

Nunnapat Pichayasupanun¹, Sukitta Sitthiwarakorn¹, Hathairat Nirachin¹

and Patumporn Boonchum^{1*}

บทคัดย่อ

รายงานวิจัยฉบับนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการจำคำอุปสรรค (prefix) และคำปัจจัย (suffix) ก่อนและหลังการเรียนรู้ผ่านวิดีโอ 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่ได้เรียนรู้กลวิธีการจำคำศัพท์ผ่านวิดีโอ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบทดสอบก่อนและหลังเรียนเกี่ยวกับคำอุปสรรคและคำปัจจัย สื่อวิดีโอ และแบบสอบถามความพึงพอใจต่อกลวิธีการจำคำศัพท์ผ่านวิดีโอเกี่ยวกับคำอุปสรรคและคำปัจจัย สำหรับสถิติที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ประกอบด้วย ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที (T-test) สำหรับการทดสอบสมมติฐาน จากผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการจำคำอุปสรรคและคำปัจจัยหลังการเรียนรู้โดยใช้วิดีโอสูงกว่าก่อนการเรียนรู้โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผลสัมฤทธิ์

¹ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

English Program, Faculty of Humanities and Social Sciences, Pibulsongkram Rajabhat University

*Corresponding author; email: patumpornb@gmail.com

(Received: 4 April 2022; Revised: 30 May 2022; Accepted: 10 June 2022)

ทางการเรียนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 27.63 ซึ่งผลวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่าความสามารถในการจำของผู้เรียนเพิ่มมากขึ้นด้วย นอกจากนี้ผลความพึงพอใจของนักศึกษาที่ได้เรียนรู้กลวิธีการจำคำอุปสรรคและคำปัจจัยผ่านวิดีโอทัศน์มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.69 ซึ่งอยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด นอกจากนี้ผลความพึงพอใจของผู้เรียนแสดงให้เห็นว่ากลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ประเภทคำอุปสรรคและคำปัจจัยโดยผ่านการเรียนรู้ด้วยวิดีโอทัศน์สามารถช่วยให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

คำสำคัญ: กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ทักษะการจำ คำอุปสรรคและคำปัจจัย

Abstract

The purposes of the study were 1) to compare the achievement of memorizing prefixes and suffixes before and after learning through video activity and 2) to investigate the students' satisfaction with learning strategy of memorizing vocabularies through the video clip. The sample of the study was the fourth-year students studying in English program. The research instruments were a pre-test and a post-test of prefixes and suffixes, a video clip about prefixes and suffixes, and a satisfaction questionnaire. The statistics used in this study was the percentage, the mean score, the standard deviation, and T-test dependent for testing hypothesis. The results of the study found that the the average scores of the learners' memorizing prefixes and suffixes after learning through the video activities were significantly higher at the level of 27.63 and this can indicate that the learners' memories were higher as well. The finding about learners' satisfaction with vocabulary (prefixes and suffixes) learning strategy through the video activity was at the level of 4.69. This means the learners were greatly satisfied with learning via the video activity. Additionnally, the result of learners' satisfaction can conclude that learning through the video clip assists learners to get more achievement in English significantly.

Keyword: Vocabulary Learning Strategies, English Vocaburaly, Memorizing Skill, Prefix and Suffix

บทนำ

ในปัจจุบันนี้ภาษาอังกฤษได้มามีอิทธิพลในประเทศไทยอย่างมาก ซึ่งภาษาอังกฤษมีความสำคัญต่อการประกอบอาชีพเพราะเป็นภาษาสากลที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารกับต่างประเทศทั่วโลก จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งในปัจจุบันโดยเฉพาะทักษะการจำคำศัพท์และความสามารถในการจำความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษซึ่งเป็นพื้นฐานอันสำคัญที่จะช่วยให้นักศึกษาสามารถค้นคว้า ซึ่งฉวีลักษณ์ บุญยะกาญจน (2557, น. 22) ได้กล่าวว่า การอ่านเป็นสิ่งจำเป็นและให้ประโยชน์แก่มนุษย์มากทุกด้านและทุกโอกาสทั้งในการศึกษาหาความรู้การประกอบอาชีพ ดังนั้นจึงเป็นเรื่องจำเป็นอย่างมากในการใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางของประชาคมอาเซียนและทั่วโลก ด้านการศึกษาของประเทศไทยนั้นกระทรวงศึกษาธิการได้ตระหนักถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษ จึงมีการปรับเปลี่ยนหลักสูตรของการเรียนภาษาอังกฤษ โดยหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศตั้งแต่ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นต้นไป ซึ่งเป็นหลักสูตรที่มุ่งพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของคนไทยและพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในระดับติดต่อสื่อสารได้โดย สามารถรับและส่งสาร และมีความรู้ความเข้าใจสารสนเทศต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี โดยเน้นความรู้ความสามารถของผู้เรียนด้านวัฒนธรรมและทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้านคือ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่านและทักษะการเขียนไปพร้อม ๆ กัน (กรมวิชาการ, 2544, น. 12) ในการเรียนภาษา ไค้ก็ตามทุกภาษา มีองค์ประกอบที่สำคัญเหมือนกันคือ คำศัพท์ไวยากรณ์ และเสียง การเรียนภาษา เพื่อจะให้เข้าใจภาษาได้ดียิ่งขึ้น คือ ผู้เรียนต้องทำความเข้าใจโครงสร้างของภาษา และความรู้ ความหมายของคำศัพท์ตามที่ ลองและริชาร์ด (1987, น. 305 อ้างถึงใน ดวงเดือน จงพานิช, 2542, น. 3) ซึ่งกล่าวได้ว่าคำศัพท์เป็นองค์ประกอบหนึ่งซึ่งถือว่าเป็นหัวใจสำคัญของภาษา การที่ผู้เรียนได้เรียนรู้คำศัพท์มากและสามารถนำมาใช้ได้อย่างถูกต้องคล่องแคล่วย่อมช่วยให้การเรียนภาษาได้ผลดี (ดวงเดือน แสงชัย, 2539, น. 118)

สำหรับปัญหาในห้องเรียนจากการจัดการเรียนการสอนที่ผ่านมา ประเทศไทยได้ตระหนักถึงความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษมาโดยตลอดดังจะเห็นได้จากการจัดการศึกษาของชาติได้กำหนดให้มีการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษทั้งทางด้านการฟังการพูดการอ่านและการเขียน (อารีรักษ์ มีแจ้ง และสิริพร ปาณาวงษ์, 2553) โดยเฉพาะหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดให้มีการเรียนตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาจนถึงมัธยมศึกษา (อรพรรณ วีระวงศ์, 2554) แต่การเรียนการสอนภาษาอังกฤษก็มีปัญหามาโดยตลอดส่งผลให้นักเรียนไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง (บุบผา อยู่ทรัพย์, 2555) จนกระทั่งเข้าสู่การเรียนภาษาอังกฤษ

ในระดับอุดมศึกษาก็เกิดปัญหาเนื่องจากความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาอยู่ในเกณฑ์ต่ำกว่ามาตรฐาน

ด้วยเหตุผลที่กล่าวมาผู้วิจัยจึงเลือกกลวิธีการสอนและจดจำความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยเรียนรู้จากวิดีโอ แก่นักศึกษาชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม จังหวัดพิษณุโลก ผู้วิจัยจึงจัดทำวิดีโอ (video) ให้มีประสิทธิภาพ และมีความน่าสนใจแก่นักศึกษา เพื่อให้ให้นักศึกษาจดจำความหมายคำศัพท์ได้อย่างถูกต้องและแม่นยำ นอกจากนี้ยังเป็นการส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้เรียนมีทักษะการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ดียิ่งขึ้นจากการใช้วิดีโอ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทักษะการจำคำอุปสรรค (prefix) และคำปัจจัย (suffix) ก่อนและหลังการเรียนรู้ผ่านวิดีโอ
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่ได้เรียนรู้ทักษะการจำคำอุปสรรค (prefix) และคำปัจจัย (suffix) หลังการเรียนรู้ผ่านวิดีโอ

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านกลุ่มตัวอย่าง

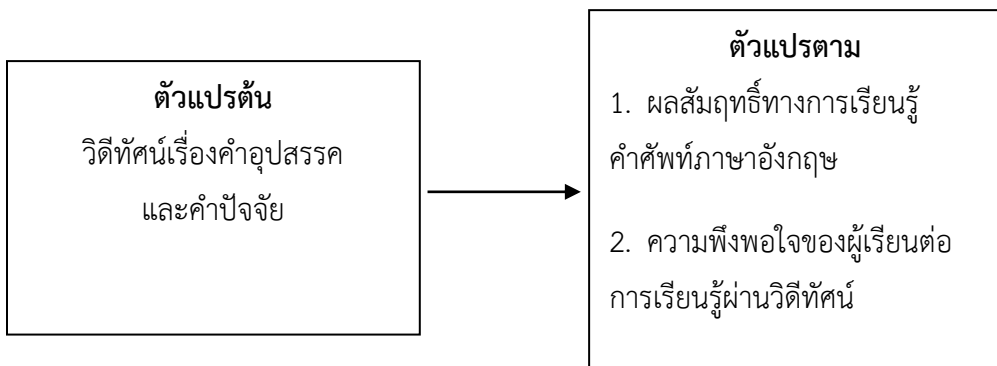
1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษา

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามโลก จำนวน 10 คน

ขอบเขตด้านเนื้อหา

1. คำอุปสรรค ประเภทคำนาม คำกริยา
2. คำปัจจัย ประเภทคำนาม คำกริยา คำคุณศัพท์ และคำกริยาวิเศษณ์

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์เพื่อพัฒนาทักษะการจำเรื่องคำอุปสรรคและคำปัจจัยผ่านวิธีทัศน์ของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 4” มีจุดประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะการจำคำศัพท์ รวมไปถึงการรู้ความหมายของคำอุปสรรคและคำปัจจัยได้มากขึ้น ดังมีรายละเอียดเกี่ยวกับการดำเนินการวิจัยที่จะนำเสนอตามลำดับดังต่อไปนี้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1.1 แบบทดสอบคำศัพท์ก่อนเรียนและข้อสอบหลังเรียนสร้างขึ้นเพื่อทดสอบนักศึกษา โดยได้ค้นคว้าคำศัพท์จากสื่อต่างๆ โดยแบ่งข้อสอบออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้ (1) จับคู่คำนาม (2) จับคู่คำกริยา (3) เติมคำคุณศัพท์และคำกริยาวิเศษณ์ (4) เลือกตอบจำนวน 40 ข้อ โดยใช้เวลา 40 นาที

1.2 แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีทัศน์สำหรับนักศึกษา เป็นระยะเวลา 20 นาที

1.3 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการสอนคำศัพท์เพื่อสอบถามนักศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจในวิธีการสอนคำศัพท์

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แผนการสอนกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ จำนวน 1 บทเรียน ใช้เวลาในการสอน 10 นาที

2.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ภาษาอังกฤษ จำนวน 40 ข้อ โดยจำแนกได้ดังนี้

Word analysis

2.2.1 prefixes 20 ข้อ

2.2.2 suffixes 20 ข้อ

2.3 นำสื่อการสอนที่สร้างขึ้นเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างแล้วนำมาแก้ไขปรับปรุงให้ถูกต้องตามคำแนะนำ

2.4 นำสื่อการสอนที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษางานวิจัยและผู้เชี่ยวชาญอีกครั้ง

2.5 นำแผนการสอนที่ผ่านการตรวจสอบจากคณะกรรมการที่ปรึกษางานวิจัยและผู้เชี่ยวชาญไปใช้ในการวิจัยต่อไป

2.6 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดเป็นแนวทางการสร้างแบบสอบถามความสนใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้การเรียนรู้

2.7 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Likert scale) 5 ระดับ

2.8 นำแบบทดสอบและแบบสอบถามความพึงพอใจไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสม เพื่อหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ตรวจสอบภาษาที่ใช้และการประเมินที่ถูกต้อง และนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือ (IOC) และนำข้อมูลที่ได้รวบรวมจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณ แล้วเลือกค่าดัชนีความสอดคล้อง

2.9 จากการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มีความเห็นสอดคล้องกันว่าวิธีทัศน์และแบบทดสอบมีความสอดคล้องกัน ความยากง่ายของเนื้อหาเหมาะสมกับบทเรียนและความยากง่ายของเนื้อหาเหมาะสมกับผู้เรียน จากการประเมินประสิทธิภาพค่า IOC ซึ่งจากค่าเฉลี่ยของความสอดคล้องอยู่ที่ 0.72 อยู่ในช่วง 0.5 - 1.00 ซึ่งเป็นค่าที่สามารถนำไปใช้ได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ชี้แจงและอธิบายเพื่อทำความเข้าใจให้กลุ่มตัวอย่างทราบถึงวัตถุประสงค์ของการทำงาน วิจัยในครั้งนี้ โดยการใช้วิธีทัศนในการสอนเพื่อให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการเรียนและทำแบบทดสอบวัดระดับความรู้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. ให้นักศึกษากลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบก่อนเรียน จำนวน 40 ข้อ การทดสอบใช้เวลา 40 นาทีและตรวจคะแนนแบบทดสอบก่อนเรียนแล้วบันทึกคะแนนของแต่ละคน
3. นำวิธีทัศนให้นักศึกษาทาง google form แล้วศึกษาด้วยตนเอง เป็นเวลา 20 นาที
4. ให้นักศึกษาทำแบบทดสอบวัดระดับความรู้คำศัพท์หลังการเรียนโดยใช้วิธีทัศนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งเป็นแบบทดสอบเดียวกับก่อนเรียนโดย คำถามมี 40 ข้อ การทดสอบใช้เวลา 30 นาทีและตรวจคะแนนแบบทดสอบหลังเรียนแล้วบันทึกคะแนนของแต่ละคนและนำผลไปวิเคราะห์ผล
5. ให้นักศึกษาทำแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนโดยวิธีทัศนและเก็บข้อมูลแบบสอบถามแล้วจึงนำผลไปวิเคราะห์ทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation: S.D) ของคะแนนในแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการจำคำศัพท์และรู้ความหมายภาษาอังกฤษทั้งก่อนและหลังเรียนด้วยกลวิธีการสอนด้วยวิธีทัศน
2. ใช้สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐานการเปรียบเทียบความต่างระหว่างผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการจำคำศัพท์และความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนการเรียนด้วยเทคนิคการสอนด้วยวิธีทัศน กับหลังการเรียนด้วยเทคนิคดังกล่าวโดยการทดสอบค่าที (T-test)
3. ค่าความเที่ยงตรงของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบและแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านตรวจสอบ เมื่อผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วนำมาใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

ผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่องกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์เพื่อพัฒนาทักษะการจำเรื่องคำอุปสรรคและคำปัจจัยผ่านวิถีทัศน์ของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 4 ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัยเป็น 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทักษะการจำของกลุ่มตัวอย่าง แสดงในตาราง 1

ตาราง 1 ค่าร้อยละการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทักษะการจำของกลุ่มตัวอย่าง ก่อนและหลังการเรียนรู้ผ่านวิถีทัศน์

ผลสัมฤทธิ์	คะแนนเต็ม	$\bar{x}$	SD.	D	D ²	T-test	Sig
ผลทดสอบก่อนเรียน	40	23.51	5.64				
ผลทดสอบหลังเรียน	40	27.63	5.80	41	331	3.04*	0.013

จากตาราง 1 เมื่อพิจารณาผลสัมฤทธิ์ทักษะการจำของกลุ่มตัวอย่าง จึงสรุปผลได้ว่าผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการจำคำอุปสรรค (prefix) และคำปัจจัย (suffix) หลังการเรียนรู้โดยใช้วิถีทัศน์สูงกว่าก่อนการเรียนรู้โดยมีค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังเรียนเท่ากับ 27.63 ซึ่งมากกว่าก่อนเรียนที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 23.51 โดยผลการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านการเรียนรู้ด้วยวิถีทัศน์ก่อนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักศึกษาที่ได้เรียนรู้ทักษะการจำคำศัพท์ แสดงในตาราง 2

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความพึงพอใจของนักศึกษาที่ได้เรียนรู้ทักษะการจำคำศัพท์

ความพึงพอใจเกี่ยวกับการเรียนด้วยวิถีทัศน์	$\bar{x}$	SD.	ระดับความพึงพอใจ
1. เนื้อหาเหมาะสมกับจุดประสงค์	4.71	0.48	มากที่สุด
2. ความถูกต้องของเนื้อหา	4.83	0.42	มากที่สุด
3. ความเหมาะสมของการจัดเรียง	4.74	0.48	มากที่สุด
4. การแบ่งหมวดหมู่ของเนื้อหา	4.70	0.48	มากที่สุด
5. ความเหมาะสมของปริมาณเนื้อหา	4.51	0.71	มาก

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความพึงพอใจของนักศึกษาที่ได้เรียนรู้ทักษะการจำ คำศัพท์ (ต่อ)

ความพึงพอใจเกี่ยวกับการเรียนด้วยวิธีทัศน์	$\bar{X}$	SD.	ระดับความพึงพอใจ
6. เนื้อหาเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย	4.83	0.42	มากที่สุด
7. ความสมบูรณ์ของเนื้อหา	4.83	0.42	มากที่สุด
8. ความเหมาะสมของสื่อ	4.76	0.67	มากที่สุด
9. ความเหมาะสมของรูปแบบตัวอักษร	4.52	0.53	มาก
10. ความเหมาะสมของขนาดตัวอักษร	4.62	0.52	มากที่สุด
11. ความเหมาะสมของสีตัวอักษร	4.74	0.48	มากที่สุด
12. ความเหมาะสมในการใช้สีพื้นหลัง	4.61	0.52	มากที่สุด
13. เสียงในวิธีทัศน์มีความชัดเจน	5.00	0.00	มากที่สุด
14. วิธีทัศน์มีความน่าสนใจและดึงดูดต่อการเรียน	4.61	0.52	มากที่สุด
15. วิธีทัศน์มีความเหมาะสมในการนำไปเผยแพร่ได้	4.78	0.48	มากที่สุด
รวม	4.69	0.47	มากที่สุด

จากตาราง 2 พบว่าค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจ ข้อที่ 1 ถึง 15 มีค่าใกล้เคียงกันเท่ากับ 4.7-4.8 และมีส่วนน้อยที่มีความพึงพอใจต่างออกไปคือความเหมาะสมของปริมาณเนื้อหาและความเหมาะสมของรูปแบบตัวอักษรเท่ากับ 4.52 ความพึงพอใจโดยเฉลี่ยเกี่ยวกับการเรียนโดยใช้วิธีทัศน์อยู่ในระดับมากที่สุดเท่ากับ 5 และความพึงพอใจต่อการเรียนผ่านการใช้วิธีทัศน์โดยรวมอยู่ที่ระดับคะแนนเฉลี่ย 4.69 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.47 ซึ่งระดับคะแนนเฉลี่ยของความพึงพอใจแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ผ่านวิธีทัศน์อยู่ในระดับมากที่สุด

สรุปและอภิปรายผลวิจัย

จากวัตถุประสงค์การวิจัย สามารถสรุปและอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทักษะการจำคำอุปสรรค (prefix) และคำปัจจัย (suffix) ก่อนและหลังการเรียนรู้ผ่านวิดีโอ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษและความหมายของภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลังจากเรียนโดยการสอนด้วยวิดีโอสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการจำคำอุปสรรคและคำปัจจัย หลังการเรียนรู้โดยใช้วิดีโอสูงกว่าก่อนการเรียนรู้โดยมีค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังเรียนเท่ากับ 27.63 ซึ่งมากกว่าก่อนเรียนที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 23.51 แสดงให้เห็นว่ากลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์คำอุปสรรคและปัจจัยผ่านวิดีโอช่วยให้นักศึกษาพัฒนาทักษะการจำคำศัพท์และความหมายของภาษาอังกฤษดีขึ้นกว่าเดิม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุณิสสา อินทะชัย (2559) การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียน ภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา โดยใช้วิดีโอช่วยสอน และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการสอนเขียน โดยใช้วิดีโอช่วยสอน กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 เอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ที่กำลังเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปี การศึกษา 2557 จำนวน 70 คน เลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยวิธีการแบบแบ่งกลุ่ม ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่ได้รับการสอนเขียนภาษาอังกฤษผ่านวิดีโอช่วยสอน มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนเขียนภาษาอังกฤษแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาตามประเภทของการเขียนภาษาอังกฤษ ได้แก่ การเขียนแบบกระบวนการการเขียนแบบลำดับขั้นตอน การเขียนเปรียบเทียบ และการเขียนแบบสาเหตุและผลลัพธ์พบว่านักศึกษาที่ได้รับการสอนเขียนภาษาอังกฤษผ่านวิดีโอช่วยสอน มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนเขียนภาษาอังกฤษแบบปกติ และงานวิจัยของ กรรณิการ์ รัตนประเสริฐศรี (2553) ได้ผลิตวิดีโอทัศน์เพื่อการสอน เรื่อง เครื่องดนตรีไทยสำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จากการศึกษาเพื่อหาประสิทธิภาพ ได้ค่าประสิทธิผล เท่ากับ 0.54 คะแนน ทดสอบก่อนเรียน คิดเป็นร้อยละ 53.44 คะแนนทดสอบหลังเรียนคิดเป็นร้อยละ 78.59 ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับคะแนนทดสอบหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่างมี ผลการเรียนรู้สูงขึ้นแสดงว่าบทเรียนวิดีโอทัศน์มีประสิทธิภาพสามารถนำไปใช้ในการเรียนรู้ได้ นอกจากนี้งานวิจัยของเยสส์เองเกรนนี่ (2014) ได้ศึกษาผลของการใช้วิดีโอช่วยสอนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนแบบบรรยายของนักเรียนเกรด 10 ที่ บุคิตติงกี ประเทศมาเลเซียกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนจำนวน 31 คน ที่เรียนทักษะการเขียน ในปี 2556 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้

ประกอบด้วยแบบสังเกตแบบบันทึกและแบบสัมภาษณ์ผลของการวิจัยพบว่าผู้เรียนมีพัฒนาการทางด้านการเขียนสูงขึ้น ค่าเฉลี่ยและตัวชี้วัดสรุปได้ว่าผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการเขียนได้เป็นอย่างดีโดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านเนื้อหาด้านรูปแบบการเขียน ด้านคำศัพท์ด้านไวยากรณ์และกลไกการเขียนตามลำดับ

2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่ได้เรียนรู้ทักษะการจำคำอุปสรรค (prefix) และคำปัจจัย (suffix) หลังการเรียนรู้ผ่านวิดีโอ จากวัตถุประสงค์สามารถสรุปได้ว่า นักศึกษามีความพึงพอใจในการเรียนด้วยวิดีโอและมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนด้วยวิดีโอ ตรงตามจุดมุ่งหมายที่ผู้วิจัยต้องการให้สื่อวิดีโอเป็นแรงจูงใจนักศึกษาให้เกิดความน่าสนใจและอยากติดตามในการจำคำศัพท์และความหมายของภาษาอังกฤษ ภาษาอังกฤษ เพื่อให้นักศึกษาได้นำความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น การสอบ นักศึกษาสามารถเดาความหมายคำศัพท์ได้จากคำอุปสรรคและคำปัจจัย นอกจากนี้ยังสามารถฝึกการออกเสียงคำศัพท์ได้อย่างถูกต้องเหมือนเจ้าของภาษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เทียมยศ ปะสาวะโน (2555) คือได้พัฒนารูปแบบวิดีโอที่แทรกคำบรรยายใต้ภาพสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ผลการวิจัยพบว่า สื่อวิดีโอที่ผลิตขึ้นมีดัชนีประสิทธิผล เท่ากับ 0.58 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ในรายวิชาการผลิตรายการโทรทัศน์การศึกษาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 นอกจากนี้งานวิจัยของประกิจ ณ สมบูรณ์ (2553) ได้ทำการวิจัยในชั้นเรียน การแก้ปัญหาด้านการเรียนของนักศึกษา โดยใช้วิดีโอในการสอน Course Homepage โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพสำหรับวิชาการผลิตสื่อเพื่อการท่องเที่ยว แก้ปัญหานักศึกษาขาดเรียนทำให้เรียนไม่ทันคนอื่นและทำงานปฏิบัติไม่ได้ ผลการวิจัยพบว่า วิธีการดังกล่าวสร้างโอกาสให้นักศึกษาสามารถศึกษาหาความรู้ผ่านสื่ออื่นๆจากการเรียนรู้ด้วยตนเองจากนอกห้องเรียน โดยใช้คอมพิวเตอร์ส่วนบุคคลเพื่อเข้าชมวิดีโอในการสอน Course Homepage ของผู้สอน

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้วิจัย

ข้อเสนอแนะทั่วไป

ผู้สอนสามารถนำผลการวิจัยนี้ไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนซึ่งสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการสร้างสื่อการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่จะพบในชีวิตประจำวัน เช่น การรับชมรายการผ่านสื่อโทรทัศน์ การฟังภาษาอังกฤษผ่านวิทยุ การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษผ่านแอปพลิเคชันเพื่อช่วยพัฒนากลวิธีในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้เรียนให้มากขึ้นโดยผ่านสื่อประเภทอื่นนอกเหนือจาก

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรวางแผนการวิจัยด้วยการเก็บข้อมูลแบบออนไลน์ หากเกิดสถานการณ์ฉุกเฉิน เช่น โรคระบาด หรือเหตุจำเป็นที่ทำให้ไม่สามารถเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างได้โดยตรง
2. กลวิธีการสอนด้วยวีดิทัศน์หรือเทคนิคช่วยจำมีหลากหลายวิธี ควรมีการทดลองด้วยกลวิธีหรือเทคนิคอื่น ๆ เพิ่มเติมจากการวิจัยในครั้งนี้

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ. (2544). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กรรณิการ์ รัตนประเสริฐศรี. (2553). *การพัฒนาสื่อวีดิทัศน์เพื่อการเรียนรู้ตามแนวคิด Flipped Classroom เรื่องการตรวจร่างกาย รายวิชาการประเมินภาวะสุขภาพ*. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- ฉวีลักษณ์ บุญยะกาญจน์. (2557). *นวัตกรรมการศึกษาชุด จิตวิทยาการอ่าน (Phycology of Reading)*. กรุงเทพฯ: ชารอักษร.
- ดวงเดือน จังพานิช. (2542). *การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยวิธีการสอนแบบสัมพันธ์ ขอบข่ายความหมายและวิธีการสอนแบบปกติ*. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ, มหาวิทยาลัยศิลปากร).
- ดวงเดือน แสงชัย. (2539). *การสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: สานิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม).

- เทียมยศ ปะสาวะโน. (2553). *การพัฒนาศูนย์ศึกษابันเทิงเพื่อเสริมการเรียนรู้สำหรับนักศึกษา ระดับปริญญาตรี สาขาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์.
- บุบผา อยู่ทรัพย์. (2555, พฤษภาคม). การพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองของ นักศึกษาระดับอุดมศึกษาผ่านการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและ ทักษะการเรียนรู้. *วารสารวิจัย มสค*, 8(2), 189-204.
- ประกิจ ณ สมบูรณ์. (2553). *การใช้ Social Network เพื่อการเรียนการสอน วิชาคอมพิวเตอร์ เพื่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยว ปีการศึกษา 2/2553 (รายงานผลการวิจัย)*. กรุงเทพฯ: โรงเรียนเซนต์จอนห์น.
- สุณิสสา อินทะชัย. (2559). *การพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา โดยใช้วิดีโอช่วยสอน (รายงานผลการวิจัย)*. นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- อรพรรณ วีระวงศ์. (2554). *งานวิจัย มศว ระบุเด็กไทยเรียนอังกฤษเพื่อสอบมากกว่านำมาใช้ใน ชีวิตประจำวัน*. สืบค้นจาก <http://www.manager.co.th/campus/viewnews.aspx?newsID=9540000155943>
- อารีรักษ์ มีแจ้ง และสิริพร ปาณางษ์. (2553, พฤษภาคม). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครู ภาษาอังกฤษโดยใช้ปัญหาเป็นฐาน สำหรับครูผู้สอนช่วงชั้นที่ 2. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร*, 12(2), 17-31.
- Anggraini, Y., Yasin, A. & Radjab, D. (2014, Juli). Improving Students' Writing Skill of Narrative Text through Video at Grade XII IPA 2 of SMAN 2 Bukittinggi. *Journal English Language Teaching*, 2(2), 78-92.